

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงด้วยความเพียรพยายามของการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ดังนั้นอย่าได้มีวันคิดว่าตนเองฉลาดเกินไป ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง ฝ่าแค้นจัดความอ่อนแอจากภายในตนเอง

คำถาม: ความท้าทายใดที่พ่อทำเพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกๆ ทั้งหมดเข้มแข็ง?

คำตอบ: ลูกๆ ขณะปรุงอาหาร แสดงให้เห็นว่าลูกอยู่ในโยคะตลอดเวลา นี่คือการท้าทายที่พ่อให้ลูก หากลูกปรุงอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา อาหารนั้นจะได้รับการเติมเต็มด้วยพลังและสภาพของลูกจะกลับมามาก อย่างไรก็ตาม ลูกสิ่งนี้ สำหรับสิ่งนี้ทำความเพียรพยายามที่จะเตือนกันและกันที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ทำงานรับใช้ทั้งสองทาง พร้อมกันกับการรับใช้ผ่านการกระทำ ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนผู้อื่นจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ด้วยเช่นกัน

เพลง: มีความอดกลั้นเถิด โอ จิตใจ วันเวลาของความสุกกำลังจะมาถึง

โอมชานติ ใครพูดสิ่งนี้และพูดกับใคร? พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก สิ่งนี้ได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มา ท่านมาและให้ความอดกลั้นแก่ลูก ไม่มีมนุษย์อื่นใดสามารถให้ความอดกลั้นแก่ลูก ลูกรู้ว่าวันเวลาของความสุกของลูกจะมาถึงในเวลานี้ พ่อมาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนของความสุก นี่คือการเตือนของความทุกข์ เพลงเหล่านี้ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อหนึ่งอยู่ที่นี่เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูก ลูกไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งใด ลูกรู้ว่าวันเวลาของความสุกของลูกกำลังมาถึงในเวลานี้ พวกเราเองกำลังก่อตั้งอาณาจักรของความสุกด้วยการทำตามศรัทธา พวกเรากำลังทำตามการกำหนดที่สูงส่ง หนึ่งในคือการกำหนดที่สูงส่งและอีกหนึ่งคือการกำหนดที่ไม่สูงส่ง การกำหนดเพียงประเภทเดียวเท่านั้นที่สูงส่งที่เรียกว่าศรัทธา การกำหนดที่ไม่สูงส่งหมายถึงการกำหนดที่ไม่บริสุทธิ์ ที่เป็นเช่นปีศาจ การกำหนดที่สูงส่งหมายถึงการกำหนดที่บริสุทธิ์เช่นเทพ ลูกเข้าใจเกี่ยวกับศรัทธาและการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นกล่าวได้ว่าสูงส่งและผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกล่าวได้ว่าไม่สูงส่ง นี่คือการกำหนดที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีมนุษย์ที่บริสุทธิ์ใดที่นี่ มีพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เดียวเท่านั้นที่ให้การกำหนดที่บริสุทธิ์แก่ลูก ทุกคนจดจำท่าน ยุคทองเรียกว่าเป็นโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ที่นี่ ทั้งหมดนั้นไม่สูงส่ง มีพ่อที่สูงส่งเดียวเท่านั้น ไม่มีพ่อที่สูงส่งใดในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นี่คือการกำหนดที่บรรจบพบกัน ยุคนี้เป็นไปสำหรับลูกเท่านั้น ไม่ใช่สำหรับทั้งโลก โลกคิดว่ายังมีหลายปีกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันมาถึง พ่อมาเพื่อทำให้ยุคเหล็กที่ไม่บริสุทธิ์เป็นยุคทองที่บริสุทธิ์ ในความเป็นจริง แม้กระทั่งกุมารและกุมารก็สูงส่งและบริสุทธิ์ แต่แน่นอนที่พวกเขาต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาถือกำเนิดผ่านกิเลสและเหตุนี้เองจึงไม่มีใครสูงส่งในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ผู้ที่ปราศจากกิเลสนั้นกล่าวได้ว่าสูงส่ง ผู้ที่ปราศจากกิเลสคงอยู่ในโลกที่ปราศจากกิเลส นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส โลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง เมื่อมีโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง จะมีโลกที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน นี่คือการกำหนดที่สูงส่งอย่างแท้จริง ยุคทองเรียกว่าเป็นโลกที่สูงส่งอย่างแท้จริง พ่อที่สูงส่งให้ความอดกลั้นแก่ลูก ในเวลา นี้ มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณที่มีชีวิตที่สูงส่ง (ดวงวิญญาณที่มีร่างกาย) ด้วยดวงวิญญาณเองนั้นไม่สามารถเรียกว่าสูงส่ง ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่สูงส่งคงอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ นี่คือการกำหนดที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นงานของพ่อที่สูงส่งที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวที่ทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกๆ คือผู้ที่กำลังได้รับความอดกลั้น: ลูกๆ ยุคทองกำลังมาถึงในเวลานี้ ใช้เวลาสำหรับการก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข ไม่ใช่ว่าดินแดนของความทุกข์จะถูกทำลายและจะมีการก่อตั้งดินแดนแห่งความสุขในพื้นที่ มองดูว่าลูกเองนั้นใช้เวลาเพียงไร! โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นใหญ่โตอย่างยิ่ง ลูกต้องกลับมาใหม่ด้วยเช่นกัน ลูกเองพูดว่าลูกยังไม่มีค่าอย่างสมบูรณ์ที่จะไปสวรรค์ เมื่อลูกมีค่าอย่างสมบูรณ์ ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก อย่างไรก็ตาม เพราะผู้คนมากมายมีสำนึกที่เป็นร่างในพวกเขา พวกเขาคิดว่าพวกเขากลับมาสมบูรณ์พร้อมและพวกเขาไม่ต้องการศรัทธา เหตุนี้เองพวกเขาไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ไม่มีใครสามารถพูดว่าเขาจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ ภายในไม่มีลูกคนใดควรรู้สึกว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ อะไรอื่นที่จำเป็นหากพวกเขาฝ่าฝืนอยู่ในการจดจำระลึกถึง? หากบางคนจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงทั้งวัน เขาจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างยิ่งที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกในดินแดนแห่งความสุข ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่าหากลูกมีกิเลสหรือความอ่อนแอมากมาย ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพ

ที่สูงเช่นนั้น ลูกจะไม่สามารถวิ่งแข่งในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องไม่คิดว่าตนเองนั้นฉลาดเกินไปและคิดว่าลูกนั้นสมบูรณ์พร้อม ในชีवालยาหรือยุคทองเท่านั้น ที่ลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อม ทั้งบาร์ตจะกลายเป็นชีवालยาอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ดำเนินไป ไม่มีใครปกครองในวัด ในชีवालยา ยุคทอง เหล่าเทพนั้นปกครอง ภายหลังพวกเขาสร้างภาพลักษณ์หลักของลักษมีและนารายณ์ และสร้างวัดแก่พวกเขาเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาพวกเขา เพียงผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งเท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา วัดของพวกเขาไม่มีชีวิต เมื่อพวกเขาปกครองในรูปที่มีชีวิต พวกเขาคือนายของโลก แม้ว่าพวกเขาอยู่ในบาร์ตเท่านั้น พวกเขาือนายของโลก ไม่มีอาณาจักรอื่นใด ในเวลานี้พวกเขากำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งของพวกเขาอีกครั้งเพื่อที่จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ อย่างแน่นอนก่อนอื่นใดพวกเขาจำเป็นต้องกลับมารีสุทธี สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม トラบเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง ผ่นของความรู้ดำเนินไปตลอดเวลา ทุกสิ่งได้รับการอธิบายแก่ลูกในวิธีที่แตกต่างกัน ในความเป็นจริง ไม่มีใครยกเว้นลักษมีและนารายณ์สามารถเรียกว่าบริสุทธิ์หรือสูงส่ง พ่อก่อตั้งสวรรค์ แต่แม้อย่างนั้น สวรรค์ก็เปลี่ยนไปเป็นนรก ละครเองก็ทำขึ้นจากความสุขและความทุกข์ สังครจารย์มาและก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง แต่ แม้กระทั่งต่อมา กิ่งก้านก็จะเก่า มีคำสรรเสริญของชั้นยาสซี รามเทิธ และวิเวกอนันดาได้รับการจดจำเพราะพวกเขามาหลังสังครจารย์ เมื่อคนใหม่มา พวกเขาโดดเด่นเห็นชัดเจน อย่างไรก็ตาม นี่ไม่สามารถเรียกว่าเป็นชีवालยา มีเพียงยุคทองเดียวที่ได้รับการก่อตั้งโดยชีวา ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เลย ไม่มีใครจะสามารถเข้าใจสิ่งใดด้วยเพียงแต่รับฟังสิ่งนี้ ก่อนอื่นใด ลูกต้องมาที่นี่เป็นเวลาเจ็ดวันและเข้าใจเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกไม่ได้ถูกขอให้มาและเข้าใจเป็นเวลาเจ็ดวันในการศึกษาอื่นใด นี่คือโรงเรียนเดียวเท่านั้นที่ซึ่งลูกได้รับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ก่อนอื่นใด ลูกต้องเข้าใจพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกๆ ผู้ที่เป็นของพ่อในวงจรที่แล้วคือผู้ที่มาที่นี่อีกครั้ง จนกว่าลูกจะมีสติปัญญาที่สวามีภักดี สิ่งนี้จะไม่เข้าไปในสติปัญญาของลูกและเหตุนี้เองบาบาจึงถามว่า: มากเท่าใดที่ลูกมีศรัทธา? นี่ไม่ใช่การชุมนุมทางจิตของหมู่บ้าน ในการชุมนุมทางจิตอื่น พวกเขาพูดว่า: มหาตมะผู้ นั้นผู้ที่กำลังถ่ายทอดคิตะหรือผู้ นั้นผู้ที่กำลังถ่ายทอดพระเวท ไม่มีมหาตมะ ฯลฯ ที่นี่ พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูก ลูกจะเข้าใจอะไรจนกว่าลูกจะมีศรัทธาก่อน? ในการชุมนุมทางจิตอื่น พวกเขาจะคิดว่า: ผู้ที่กำลังถ่ายทอดพระเวทและกำลังสอนความรู้เพื่อกลายเป็นราชา ที่นี่ ไม่มีเรื่องของพระเวท คัมภีร์หรือความรู้สำหรับราชา ลูกรู้ว่าบาบา กำลังสอนลูกด้วยผู้ นี้จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาจะทำสิ่งใด? พวกเขาจะทำให้บรรยากาศเสียไปมากยิ่งขึ้น ที่นี่ แม้กระทั่งในบรรดาลูก ไม่ใช่ทุกคนที่หนึ่งทีที่กำลังรับฟังขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาด้วยความเข้าใจว่าชีพบาบา กำลังสอนผ่านบราห์มา ไม่เลย แทบจะไม่มีใครเข้าใจอย่างถูกต้องแม่นยำว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังสอนการศึกษานี้แก่พวกเรา ลูกควรจดจำว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังสอนลูก หากสติปัญญาของลูกมีสำนึกรู้ตลอดทั้งวันว่าลูกคือนักเรียน ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นต่างลำดับกันไปในบรรดาลูกเช่นกัน บาบาพูดว่า: จดจำพ่อ ผู้ที่กำลังสอนลูก พ่อผู้เดียวคือพ่อ ครูและครู ลูกต้องจดจำทั้งสามด้วยกัน ในความสัมพันธ์ทางโลก พ่อ นั้นแยกกัน ครูก็แยกกันและครูก็แยกกัน ที่นี่ ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้นและสิ่งนั้นง่ายดายอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม มายาไม่ได้ปล่อยให้ลูกจดจำ เธอตัดโดยกะของสติปัญญาของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกต้องนั่งด้วยกันและกัน เมื่อบางคนกำลังใช้เครื่องจักรหรือกวนเนย เขาจะใช้เครื่องจักรขณะอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา “นั่นกำลังทำเนยสำหรับยักษ์ของชีพบาบาในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา” นี่คือการประเดินของความสุขอย่างยิ่ง “นั่นกำลังทำอาหารเพื่อยักษ์” มีความสุข อย่างไรก็ตาม แล้วลูกก็ล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า และลูกต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง ต้องมีบางคนทีดลใจกันและกันให้เพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึง กระนั้นก็ตามหากลูกเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา อาหารจะได้รับการเติมเต็มด้วยพลังและสภาพของลูกจะกลับมาดีมาก อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเช่นนั้น มีคำสรรเสริญบราห์มาโบเงินอย่างมากมาย แต่เริ่มแรกดวงวิญญาณต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาขณะที่เตรียมอาหารนั้น ควรฝึกหัดของซัคตีเช่นนั้น เป็นเพียงเมื่อลูกเตรียมอาหารขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับพลัง แม้กระทั่งสิ่งนี้ก็ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของซัคตี เพราะหากเป็นเช่นนั้นพวกเขาจะเพียรพยายาม บาบา มีความปรารถนาที่จะเตรียมอาหารด้วยมือของท่านเองขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกต้องฝึกฝนที่จะมองดูว่าการจดจำระลึกถึงของลูกสามารถคงอยู่หรือไม่ บาบาทำท่ายลูกๆ: ลูกทั้งหมดผู้ที่อยู่ในครัว ทดลองสิ่งนี้ ท่านรู้ว่าลูกไม่สามารถจดจำท่านแม้กระทั่งหนึ่งชั่วโมง หากผู้ที่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นสามารถใช้ความรู้ได้ พวกเขาจะซื้อแะตนเองในงานรับใช้สองทาง จนกระทั่งลูกเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ไม่เช่นนั้นลูกก็ไม่มีประโยชน์ใด เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนนายธรรมดาให้เป็นนารายณ์เท่านั้นที่มีค่าควรแก่อาณาจักร ไม่ว่ามากเท่าใดที่ลูกมีโนโซคของลูก ลูกจะเฝ้าแต่ได้มาซึ่งสิ่งนั้นด้วยความเพียรพยายามของลูก พ่อบอกทุกคนว่า: มากเท่าใดก็ตามที่ลูกทำ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำ ลูกจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น ลูกต้องจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดของลูก มีความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงเท่านั้น บาบา นี้พูดเช่นกันว่า: พ่อเพียรพยายามอย่างมากมาย แต่สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ ต้องอาศัยความเพียรพยายามอย่างมากมาย ด้วยการเพียรพยายาม ลูกจะไปสู่สภาพที่อยู่เหนืออปางกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย

แล้วลูกจะเฝ้าแต่ได้นิมิต มายาจะไม่มา ขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ ทุกคนจะเฝ้าแต่มองเห็นทุกสิ่งในเทพนิมิต ในเวลานี้ลูกมองเห็นทุกสิ่งในโทรทัศน์ โทรทัศน์ไม่ใช่เทพนิมิต ลูกจะไม่สามารถได้นิมิตของการทำลายล้างและดินแดนสีขาวดีจากโทรทัศน์ มากเท่าที่บางคนเป็นโยคีและญาณี มากตามนั้นที่เขาจะมองเห็นอาณาจักรของสุชาติ ลูกจะเฝ้าแต่มองเห็นเยอรมันและลอนดอน ฯลฯ โดยปราศจากโทรทัศน์ นิมิตที่ได้รับผ่านเทพนิมิต นั้นน่าอัศจรรย์มากกว่าการดูบางสิ่งในโทรทัศน์ เมื่อลูกซ่องแะในงานรับใช้ของพ่อด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ ก็จะมีความสุขสันต์หรรษา สติปัญญาของลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: ในเวลาสุดท้าย บาบ่าจะให้ความเอื้อเฟื้ออย่างยิ่งแก่ลูก การพาลูกไปทัวร์จนทั่วและการทำให้ลูกสนุกสนานนั้นเรียกว่าความเอื้อเฟื้อ ลูกต้องมีค่าควรแก่สิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำผู้ที่ทำให้ทุกคนมีค่า ลูกเฝ้าแต่กลับมามีค่า มากเท่าที่ลูกจดจำบาบาและเฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ก็จะมีคุณประโยชน์มากตามนั้น ด้วยการจดจำเมล็ด ลูกจะจดจำต้นไม้ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครนอกจากลูกที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเรากำลังสะสมมากมายผ่านการจดจำระลึกถึงและความรู้ที่นั่น ลูกจะไม่รู้ว่าลูกได้รับมรดกของลูกจากที่ใด ที่นั่น ลูกจะไม่เข้าใจว่านั่นคือรายได้จากยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกเพียงแต่ได้รับอำนาจในการปกครอง ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ในเวลานี้ลูกกำลังกลับมาสูงส่ง ทั้งโลกนั้นไม่สูงส่ง ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกกำลังกลับมาสูงส่ง เป็นพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะพูดคำว่า “พ่อ” เมื่อลูกมองเห็นผู้ที่อาวุโสลูกจะเรียกเขาว่า “บาบา” หรือ “ปีตาจี”(พ่อ) เมื่อบุคคลอาวุโสมองคนที่อาวุโสอีกคนหนึ่ง เขาจะคิดว่าผู้นั้นเป็นพี่น้องของเขา เมื่อคนที่เยาว์วัยมองเห็นผู้ที่แก่กว่า พวกเขาคิดว่าพวกเขาเป็นเช่นพ่อของพวกเขา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับพ่อที่ไม่มีตัวตน พวกเขาเพียงแต่พูดว่า: พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและท่านคือพ่อของพวกเขา อย่างแน่นอนที่พ่อต้องให้มรดกแก่ลูก ในเวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อของลูกกำลังให้มรดกแก่ลูก พวกเรากำลังร้องเรียกและสวดมนต์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อมรดกนี้ ท่านเองกำลังสอนพวกเราในเวลานี้ ในเวลานี้พวกเรากลับมาเป็นอิสระจากการสวดมนต์และการทำบัตติ ความรู้ที่นำสนุกสนานอย่างยิ่ง บาบ่าพูดว่า: ลูกพูดว่าพ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ดังนั้นเหตุใดลูกจึงจากพ่อและปล่อยไว้ให้สติปัญญาของลูกไปหาพ่อทางร่างของลูก? อย่างไรก็ตาม หากไม่ได้อยู่ในโชคของบางคน สิ่งนั้นไม่นั่งอยู่ในสติปัญญาของเขา พวกเขาเองพูดว่า: ฉันไม่มีอำนาจการปกครองของราชาโยคะในโชคของฉัน ดังนั้น บาบ่าจะสามารถทำอะไรได้เล่า? ทำไมลูกจึงไม่สร้างโชคของลูก? ไม่มีลูกคนใดที่ถูกห้ามให้สร้างโชคของลูก หากไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจากบาบาไป แล้วมายา ผู้เป็นแมว ก็สร้างความสับสนในสติปัญญา พ่อจะทำอะไรได้เล่า? ลูกต้องเอาชนะมายา แมว หากลูกจดจำชีพบาบาขณะทำงาน ฯลฯ ของลูก นั่นก็จะมีคุณประโยชน์อย่างยิ่ง สามารถมีคุณประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ด้วยการจดจำบาบาแม้กระทั่งหนึ่งนาทีก เฝ้าแต่เตือนกันและกัน และแล้วไม่ว่าพวกเขาจะยอมรับหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับพวกเขา บาบ่าให้วิธีการที่ฉลาดมากมายแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียรพยายามที่จะเตือนกันและกันให้จดจำพ่อ จดจำทั้งสามด้วยกัน พ่อ ครูและสัทกูรู ขณะที่เตรียมอาหารและ รับประทานอาหารนั้น อย่างแน่นอนลูกต้องคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง

2. อยู่อย่างซ่องแะในงานรับใช้ของพ่อด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้และมนุษย์ให้เป็นเทพ

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มาโยคีที่อยู่อย่างปลอดภัยจากขยะของมายาด้วยการมีชีวิตเหมือนดอกบัวในสนามของการกระทำ
คาร์มาโยคี เป็นที่รู้จักในอีกคำหนึ่งว่าดอกบัว การเป็นคาร์มาโยคีหมายความว่าคาร์มาและโยคะของลูกรวมกัน และที่ลูกไม่ได้รับประสบการณ์ว่าเป็นบ่วงของกรรมใดๆ ขออย่าได้มีขยะชนิดใด นั่นคือ ไม่มีกระแสดิจของมายามาสัมผัสลูก มายาเกิดโดยผ่านความอ่อนแอในดวงวิญญาณและวิธีที่จะจบสิ้นความอ่อนแอใดๆ ในดวงวิญญาณคือการฟังมุรลิจทุกวัน นี่คือนิยามที่สดใหม่ จงย่อยอาหารนี้ด้วยพลังในการไตร่ตรองและลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยจากขยะ

คติพจน์: การใช้สมบัติทั้งหมดในทางที่มีค่าด้วยบุญแจะของความสำเร็จคือการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***